

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 153/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. augusta 2003 predbežne prerokoval sťažnosť ŽIAREC, poľnohospodárskeho družstva, so sídlom v Tvrdošíne, zastúpeného komerčným právnikom JUDr. I. H., L. M., ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 97/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť ŽIAREC, poľnohospodárskeho družstva, **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júla 2003 doručená sťažnosť ŽIAREC, poľnohospodárskeho družstva, so sídlom v Tvrdošíne (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 97/99.

Sťažovateľ odôvodňuje svoju sťažnosť tým, že od roku 1998 je na okresnom súde vedené konanie na ochranu proti neoprávnenému zásahu do dobrej povesti právnickej osoby. Okresný súd od podania žaloby vo veci nekonal.

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu bolo v označenom konaní porušené jeho základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ďalej sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 97/99 bez zbytočných prietahov, a zároveň sa domáha aj priznania finančného zadosťučinenia.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy,

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v súlade s princípom subsidiarity svojej právomoci podľa čl. 127 ods. 1 i. f. ústavy a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či sú splnené podmienky na konanie pred ústavným súdom. Z obsahu sťažnosti ústavný súd zistil, že v konaní pred okresným súdom sťažovateľ nevyčerpal právne a iné prostriedky nápravy, ktoré mu zákon účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnený podľa osobitných predpisov, pretože nepodal sťažnosť na prietahy v konaní podľa § 17 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov v spojení s § 6 zákona č. 335/1991 Zb. o súdoch a sudcoch v znení neskorších predpisov.

Na základe uvedeného a stabilnej judikatúry (IV. ÚS 44/03) dospel ústavný súd k záveru, že sťažnosť sťažovateľa nie je prípustná pre nevyčerpanie dostupných a účinných právnych prostriedkov ochrany základných práv a slobôd, a preto rozhodol o nej podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhoduje o jej prijatí len vo vzťahu k základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa ňou namieta (napr. I. ÚS 50/01). Rozhodovanie o tej časti sťažnosti, ktorou sťažovateľ navrhuje prikázať orgánu verejnej moci konať o jeho návrhu bez zbytočných prietahov, ako aj o návrhu na priznanie primeraného finančného zadost'účinenia nie je rozhodovaním o základnom práve alebo

slobode, preto sa týmito návrhmi v rámci predbežného prerokovania sťažnosti ústavný súd nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2003